

119. Møde.

Onsdagen den 25de April 1894, Kl. 1.

Formanden (Søgsbrø): Udvalget angaaende Forslag til Lov om de den polytekniske Læreaftalt vedkommende Lønningsforhold har i Gaar afgivet Betænkning. Eksemplarer ville blive omdelte under Mødet. Ændringsforslag til Lovforslagets anden Behandling kunne indgives i Bureauet indtil Fredag Middag Kl. 1.

Ligeledes har Udvalget angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af et nyt Departement under Indenrigsministeriet afgivet sin Betænkning, som vil blive omdelt i Løbet af Dagen. Ændringsforslag til Lovforslagets anden Behandling kunne indgives i Bureauet indtil Fredag Middag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassentil Enken efter Overvejinspektør og Medlem af Bestyrelsen for det danske Hedeelskab, Oberstløjtnant Enrico Mylius Dalgas, Marie Christiane Magdalene Købke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Wissen: Jeg tillader mig varmt at anbefale det foreliggende Lovforslag som et Udtryk for eller rettere sagt som et af Udtrykkene for den Taknemmelighed, Samfundet skylder den Mand, der fremfor nogen anden har Fortjenesten af det forbausende Fremstridt, der i den sidste Menneskealder er foregaaet med Hensyn til Sjællands Heder, Enges og Møsets Opdyrkning. Alle ville være enige om, at Dalgas ved denne sin Gerning har skrevet sit Navn ind i Rækken blandt Folkets første Mænd.

Lüttichan: I det jeg ganske slutter mig til den ærede foregaaende Talers Udtalelser,

†

skal jeg tillige udtrykke min og mine Partifællers Glæde over, at der er givet Folketinget Lejlighed til saaledes at vise den hedenangarne Fædrelandsven sin fulde Anerkendelse og Tilslutning. Det var jo især for Sjælland, som det ogsaa blev fremhævet, at Dalgas virkede, og det er ikke for meget at sige om ham, at han var en sand Helgører for det jydsk Landbrug og Skovbrug, og det kunde maasse ogsaa tilføjes, at han var en Bondeven i Ordets bedste Betydning. Jeg skal endnu blot tillade mig at tilføje, at det ikke blot var populære Dyd-gaver, han søgte at løse, men han anstillede omhyggelige Undersøgelser paa alle de Omraader, hvorpaa han virkede, og naar disse Undersøgelser viste ham, at han i enkelte Retninger havde taget fejl, var han ogsaa den Mand, der forstod at vende om og at virke i endnu bedre og mere vel-signelsesfulde Retninger. Man kan derfor om ham sige, at Tabet af ham vil være uerstatteligt.

J. C. Christensen: Efter Krigen i 1864 fremkom der et Ord — jeg husker ikke, ved hvilken Lejlighed det blev sagt, men det var et Ord, som man meget ofte hørte den Gang, og det var dette: Nu skulle vi søge at vinde indad til, hvad vi havde tabt udad til, og jeg tror, at hele det danske Folk havde den Følelse oven paa det store Tab, der var lidt i 1864, at nu galdt det om, at vi tog os sammen paa alle mulige Omraader, og arbejdede frem til, at Folket kunde naa, baade økonomisk og aandeligt talt, til Fremstridt her i Landet, og til, at Folket kunde komme til at staa som et samlet Hele. Jeg tror, der hos samtlige Samfundsklasser var den bedste Vilje i saa Henseende. Som vi nu staa i det, maa vi jo beklage, at vi med Hensyn til det politiske ikke ere naaede vidt, ikke ere naaede til Enighed; der have vi virkelig savnet en Mand i Styrelsen, som har villet gøre sig til Folkets Tjener. Men med Hensyn til andre Omraader ere vi, jeg kan sige Gud ske Lov, naaede adskilligt frem her i Landet siden den Tid. Paa det folkelige Omraade ere vi naaede vidt, men paa det økonomiske tror jeg i Grunden, vi ere naaede videst. Der have vi haft det store Held at have Mænd, som virkelig have gjort et stort Arbejde og have gjort sig til Folkets Tjenere, og blandt disse Mænd tror jeg, man kan nævne Dalgas som en af de første. Han har i Sandhed gjort sig til Tjener for de Bestræbelser, som ere i Folket for at vinde økonomisk, indad til, hvad vi havde tabt udad til, og naar her foreligger et saadant Lov-